

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Кнежа, 19.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, III-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

при участието на секретаря Красина М. Давидова
като разгледа докладваното от Мая П. Кончарска Гражданско дело № 20211430100567 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК.

Образувано е по искова молба на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под № 542 097 902, с адрес на управление във Франция: гр. Париж, ул. „О.“ № *, представлявано от Л. Д., в качеството му на изпълнителен директор и член на съвета на директорите, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „Мл. 4“, Бизнес Парк С., сгр. 14, представлявано от законния представител Д. Д., чрез пълномощника – юрк. Н. АНГ. М., срещу С. СР. АНГ., с адрес: гр. Кн., ул. „Е. П.“ № *, с която се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че в полза на ищеца съществува вземане по договор CARD-16634830, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч. гр. дело № 343/ 2021 год. по описа на РС – Кн., а именно сумите: 147.84 лв. – главница, 31.94 лв. – възнаградителна лихва за периода от 01.06.2020 год. до 09.11.2020 год., 7.96 лв. – мораторна лихва за периода от 04.11.2020 год. до 16.05.2021 год., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането. В условия на евентуалност е предявен съдителен иск за заплащане на

горепосочените суми.

В молбата се твърди, че със съобщение по ч. гр. дело № 343/ 2021 год. по описа на РС – Кн. на ищеца е била предоставена възможност за предявяване на иск за установяване дължимостта на вземането, обективизирано в издадената по същото дело заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК. Твърди се, че с оглед на това за него е възникнал правен интерес от предявяването на настоящия иск за установяване съществуването на изискуемо вземане по договор за потребителски револвиращ кредит в общ размер на 187.74 лв. Твърди се, че вземането на ищеца се основава на договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № CARD-16634830, сключен на 17.12.2018 год. с ответника, в качеството му на кредитополучател. Твърди се, че съгласно договора кредиторът е издал на кредитополучателя кредитна карта Мастъркард, чрез която се извършва идентификация и се осъществява отдалечен достъп до отпуснатия на последния револвиращ кредитен лимит. Сочи се, че минималната месечна погасителна вноска представлява минимална месечна сума, която картодържателят следва да направи до падежа, за да започне да възстановява кредитния лимит. Твърди се, че кредитополучателят е длъжен да я внася всеки месец, за да не изпада в просрочие и кредиторът да не блокира картата. Твърди се, че максималният лимит за всеки клиент се определя индивидуално, като в случая максималният кредитен лимит на ответника е бил в размер на 1 000 лева. Посочва се, че използваният кредитен лимит е сумата, която кредитополучателят е използвал за покупки и/или теглене на пари в брой от отпуснатия кредитен лимит, а разполагаемият кредитен лимит представлява сумата, която остава на разположение по револвиращия кредит, след като картодържателят е усвоявал суми по кредита посредством всякакви транзакции – теглене в брой от банкомати (АТМ), плащания чрез терминални устройства и други услуги в страната и в чужбина. Твърди се, че съгласно договора за използването на револвиращия кредит кредитополучателят дължи лихва, начислявана върху усвоения размер на кредитния лимит за времето на ползването му. Твърди се, че съгласно договора кредиторът издава месечно извлечение за осъществени трансакции до 15-то число на месеца, а след това за кредитополучателя възниква задължение да направи погашение по кредита – посредством пълното му погасяване или частично погасяване на задълженията. Посочва се, че месечните вноски се правят до 1-во число на

месеца, следващ издаването на извлечение. Сочи се още, че съгласно чл. 16 от Договора кредиторът има право да блокира кредитната карта по собствено решение, по искане на кредитополучателя, при изтичането на валидността на картата и/или при неплащане на една или повече месечни вноски.

Изложени са твърдения, че чрез функционалността „Покупка на изплащане в мрежата от търговски партньори на кредитора“ кредитополучателят изплаща избрана от него стока или услуга посредством усвояване на кредитния лимит на револвиращия кредит чрез предоставената му кредитна карта, без да чака одобрение, когато има разполагаем лимит по картата. Твърди се, че на 17.12.2018 год. ответникът се е възползвал от предвидената в чл. 4 от Договора възможност и е извършил усвояване на кредита чрез покупка на изплащане с код на усвояването CREX-16634787 за закупуване на стоки и услуги на изплащане на стойност, посочена в договора. Сочи се, че ответникът е преустановил редовното обслужване на кредитната карта на 01.06.2020 год., когато е било последното му плащане по нея. Твърди се, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата. Твърди се още, че при просрочване на две или повече месечни вноски вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, ведно с дължимото обезщетение за забава, както и че на 09.11.2020 год. на ответника е била изпратена покана за доброволно изпълнение, с която кредитът бил обявен за предсрочно изискуем.

Ищецът твърди, че към датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК задължението на ответника по кредитната карта е било в размер на 187.74 лв., от които главница в размер на 147.84 лв., възнаградителна лихва за периода от 01.06.2020 год. до 09.11.2020 год. в размер на 31.94 лв. и мораторна лихва от 04.11.2020 год. до 16.05.2021 год. в размер на 7.96 лв. Твърди, че ответникът дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на вземането. В заключение ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника съществуването на паричното задължение по револвиращия потребителски кредит.

В срока по чл. 131, ал.1 от ГПК ответникът, чрез особения представител – адв. Д. ГР. от АК Плевен, е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който изразява становище за допустимост и основателност на така предявения иск, с оглед представените с ИМ писмени доказателства.

Ищецът – редовно призован, не изпраща представител в съдебното заседание. С депозирана по делото писмена молба, чрез пълномощника – юрк. Н. М., заявява, че поддържа исковата молба, позовава се на писмените доказателства и моли съда да уважи предявените искове. Претендира деловодни разноски както в настоящото, така и в заповедното производство.

Ответникът – редовно призован по реда на чл. 47, ал.6 ГПК, в о.с.з. се представлява от особения представител – адв. Д. Г. от ПлАК. Особеният представител не възразява по доказателствата, поддържа отговора на исковата молба.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, и по вътрешно убеждение съгласно чл.235, ал.2 от ГПК, прие за установено следното:

От фактическа страна

Предявеният иск е допустим и следва да бъде разгледан.

От представените по делото – договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит № CARD-16634830 от 17.12.2017 год., извлечение от основно вписване в Търговския фирмен регистър към 13.03.2018 год. на Търговския съд в гр. Париж, както и от приложеното Ч.Гр.д. № 343/ 2021 год. по описа на РС – Кн. се установява активната и пасивната легитимация на страните в процеса.

Видно от приложеното ч.гр. дело № 343 по описа за 2021 год. на РС – Кн., в производство по чл. 410 и сл. ГПК е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение с № 229 от 27.05.2021 год. срещу С. СР. АНГ. за заплащане на кредитора – ищец в настоящото производство, на сумите: главница в размер на 147.84 лв., ведно със законна лихва от 26.05.2021 год., лихва от 01.06.2020 год. до 09.11.2020 год. в размер на 31.94 лв., мораторнта лихва от 04.11.2020 год. до 16.05.2021 год. в размер на 7.96 лв. по Договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-16634830, сключен на 17.12.2018 год.

между страните по делото. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 от ГПК, поради което съдът е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си. Ищецът е предявил иска в законоустановения едномесечен срок.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България и ответникът С. СР. АНГ. са сключили Договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-16634830, съгласно който кредиторът е предоставил на кредитополучателя кредит за потребителски цели с кредитен лимит в размер на 1000 лв. Ответникът се е възползвал от предвидената в чл. 4 от договора възможност и на 17.12.2018 год. е усвоил чрез функционалността покупка на изплащане по револвиращ кредит с код на усвояването CREX-16634787 за закупуване на стоки и услуги на изплащане на стойност 606.32 лв. Съгласно договора лихвеният процент е 35.22%, а годишния процент на разходите – 41.51%. Крайният срок за издължаване на дълга е 01.07.2020 год., като кредитополучателят се е задължил да върне кредита на 18 бр. равни месечни вноски, включващи главница и лихва в размер на 44.44 лв. Договорът е подписан от договарящите страни и не е оспорен от ответника. Няма спор и относно обстоятелството, че С.А. е усвоил отпуснатия му кредит, както и че от 01.06.2020 год. е преустановил обслужването на заема.

При така установените обстоятелства по делото, съдът изведе следните правни изводи:

По делото безспорно се установява, че ищецът в настоящото производство се е снабдил със заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК в производството по ч.гр. дело № 343/ 2021 год. по описа на РС – Кн. срещу длъжника – ответник С. СР. АНГ. за заплащане на сумите: главница в размер на 147.84 лв., ведно със законна лихва от 26.05.2021 год., лихва от 01.06.2020 год. до 09.11.2020 год. в размер на 31.94 лв., мораторна лихва от 04.11.2020 год. до 16.05.2021 год. в размер на 7.96 лв. по Договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-16634830 от 17.12.2018 год. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК. При условията на чл. 422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК заявителят е предявил иск за установяване на

вземанията си.

По делото няма спор относно възникналите взаимоотношения между ответника и БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, във връзка с договора за потребителски кредит от 17.12.2018 год., по който дружеството се явява изправна страна. Видно от доказателствата по делото, търговското дружество е било преобразувано по реда на чл. 265г от ТЗ чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. – Франция с номер в Търговския и фирмен регистър 542 097 902, с което правата и задълженията му са преминали върху приемащото дружество, а именно ищецът „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. Кредитополучателят не спори, че е усвоил заемната сума чрез покупка на изплащане по револвиращ кредит с код на усвояването CREX-16634787 на стойност 606.32 лв. и не твърди, че е погасил напълно дълга си към кредитора, съгласно погасителния план. Ответникът не оспорва и клаузите по договора за кредит, касаещи условията, при които е бил отпуснат заема. Крайният срок за издължаване на дълга е 01.07.2020 год.

При тези данни и с оглед установеното от фактическа страна, съдът намира, че иска по чл. 422 ГПК за признаване за установено, че ответникът дължи сумата от 147.87 лв. – главница, е основателен и следва да се уважи.

В случая страните са съгласували размера на ГПР и лихвения процент. Със сключването на договора ответникът се е съгласил с фиксираните в него условия, свързани с неблагоприятните последици от неизпълнението на задължението му за връщане в определения срок на получената в заем сума.

По изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав приема, че ищецът е доказал, че между страните през процесния период е съществувало валидно правоотношение; ищецът, като страна по последното, е изпълнил поетите задължения; ответникът не е извършил дължимата насрещна престация и е изпаднал в забава, за която дължи на ищеца обезщетение в размер на законната лихва, считано от датата на забавата – 01.06.2020 год. до 09.11.2020 год.

По разноските:

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал.1 и ал.8 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените пред настоящата съдебна инстанция деловодни разноски в размер на 450 лв., от

които 50 лв. – платена д.т., 300 лв. – за възнаграждение на особения представител и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 25, ал.1 от НЗПП, както и разноси в заповедното производство в размер на 75 лв.

Воден от гореизложените мотиви, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК, че С. СР. АНГ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Кн., ул. „Е. П.“ № *, **дължи на** „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под № 542 097 902, с адрес на управление във Франция: гр. Париж, ул. „О.“ № *, представлявано от Л. Д., в качеството му на изпълнителен директор и член на съвета на директорите, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „Мл. 4“, Бизнес Парк С., сгр. 14, представлявано от законния представител Д. Д., чрез пълномощника – юрк. Н. АНГ. М., сумите: **147.84 лв.** – главница по договора за кредит, **31.94 лв.** – възнаградителна лихва за периода от 01.06.2020 год. до 09.11.2020 год., **7.96 лв.** – мораторна лихва за периода от 04.11.2020 год. до 16.05.2021 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 26.05.2021 год., до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 229 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 27.05.2021 год. по Ч.Гр. дело № 343/ 2021 год. по описа на РС – Кн..

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 и ал.8 от ГПК С. СР. АНГ., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Кн., ул. „Е. П.“ № *, **да заплати** на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „Мл. 4“, Бизнес Парк С., сгр. 14, представлявано от законния представител Д. Д., направените в настоящото производство разноси в размер на **450 лв.**, както и сторените разноси в заповедното производство по Ч.Гр. дело № 343/ 2021 год. по описа на РС Кн. – в размер на **75 лв.**

Сумите могат да бъдат внесени по следната банкова сметка на ищеца:

**IBAN: BG12BNPA94401008008111, BIC/SWIFT: BNPABGSX – БНП
Париба С.А. – клон С..**

*Решението подлежи на обжалване пред Пл. окръжен съд в двуседмичен
срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено.*

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____